

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrис Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 3. Dei, erga Mundum magnum & paruum, cura monstratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

efficiendis, quæ Dei sunt, omnia auxilia conquiram: sed ita, ut non in externis adiumentis spem meam, sed in ipso Deo bonorum omnium effectore constitutam putem. Quod si, inter hæc subsidia efficiendiq; instrumenta, se unū esse vult, libenter eo utemur: sed ita demum, si intelligat, nos ab uno Deo pendere; Deo non hominibus niti. Id vt faciamus omnes, multa nos exempla dōcent: è quibus pauca se ligam.

§. III.

Dei, erga Mundum magnum & paruum;
cura monstratur.

Atque in primis illud, quod D. Damascenus, ad Conseruatoris agnitionem, egregie explicat. Nam cum natus, remoto Gouvernato, consistere nequeat, verum statim pessum eat; nec ulla, quantumlibet exigua, domus stare possit, nisi sit aliquis, qui ipsius curam gerat; quo nam tandem pacto mundus, opus usq; adeò ingens, atq; ita præclarum & admirandum, si ne eximia aliqua, & ingenti atq; admiranda gubernatione, sapientissimāq; prouidentia, tam diurno temporis spatio, constitisset? Ecce enim quantum iam temporis fluxit, ex quo cœlum est, nec tamen obscuritatem contraxit; nec terra vis tanq; diu pariens elanguit; nec fon-

S. Ioan.
Dama-
scen. l. de
Vita Bar-
laam &
Iosaphat.
Iacoho
Billio
Prunæo
interpre-
te.

¶ Cap. I. Relictos à Deo curari,

tes , ex quò orti sunt , scaturire destiterunt ; nec mare tot fluvios excipiens mensuram suam excessit ; nec solis ac luna cursus immutationem villam subierunt ; nec diei ac noctis ordines inuerti sunt . Quod si Deus elementis adest , si terræ prouidet , si maria curat , si totā Mundi domum tam diu , tam accurate sustentat , Mundo ipso nec sentiente , nec pro se sollicito ; quid sperare poterit homo , cuius caussa & elementa , & totus hic orbis est creatus ? Qui sepem curat , an hortum negliget ? Qui sementi vigilat , num dormiet messi ? aut pilum , quoniam pellem pluris faciet ?

§. IV.

Ubi alijs desunt , Deum non deesse.

Cùm autem tanquam communis parens omnibus prouideat , maximè tamen curam gerit eorum , qui aliunde deseruntur . Laudat Photius Patriarcha Constantinopolitanus , *Sanctorum virorum librum* , Græco auctore incerto conscriptum , in cuius libri septimi fine , apud Rosvveidum , senem junior interrogat : *Si fuero in aliquo loco , & natuerit mihi tribulatio , & non habuero , cui me committam , & indicem passionem animi mei , quid facio ?* Cui senex respondet : *Crede in Deo , quia ipse mittet Angelum & gratiam su-*

Photius
biblioth.
cod. CX.
C. VIII.
Rosvveid.
lib. 5.

AM 3